

Mjøsbåtene

Mjøsbåtene ble utviklet av båtbyggere og mjøsfiskere tidlig på 1900-tallet. De var særlig brukt til ørretfiske (dregging), med opptil fem stenger, såkalte dreggesprøtt, samtidig.

De var og brukt til transport, fritid og ulike typer garnfiske, både av enkeltpersoner og gårdene rundt Mjøsa.

Det har vært båtbyggere i alle kommunene rundt Mjøsa, men noen kjente navn er Andreassen, Antonsen, Arnesveen, Grøndal, Holland, Holte, Kindlien, og Skundberg.

Karl Hollands båtbyggeri på Hamar var den største produsenten og i dag kan vi finne igjen deres båter i Østerdalen, Gudbrandsdalen, og i helt andre deler av Norge.

1920- og 30-tallet var høydepunktet for kapproing med mjøsbåter på Hamar og Gjøvik. Det var hard konkurranse mellom mjøsfiskere og hvilken by som hadde den raskeste roeren. I 1928 etablerte mjøsfiskerne egne roklubber for å få sporten over i mer organiserte former. Det ble konkurrert over distanser på 2-8 km og resultatene ble høytidelig annonsert i lokalavisene.

Mjøsbåtene ble også bygget for kapproing. Båten ble bygget smal, årene er balansert med blylodd, og båten er lett bygget med tynne bordganger. I tillegg var disse båten utstyrt med utriggere.

Bruken av utriggere kan komme fra engelsk rosport som Hamar Roklub hadde importert fra utlandet. Hamar Roklub ble stiftet i 1881.

I Hamar Roklub finnes det mjøsbåter fra både Holland og Grøndal.